

ЧОРНОБИЛЬ І ПОЛИН

Хто літом бачив цвіт полину,
Кому від нього дух спирало,
Як випари густі з долини,
У літній духоті стояли?

Полин інакше називали
Чорнобилем серед народу,
При цьому й не підозрівали
Містичну назв таких природу.

І як Чорнобиль не згадати,
Повитий смертоносним чадом,
Й полину запах порівняти
З угаром радіорозпаду?

Якщо коровам походити
Там, де ростуть полину трави,
Надвечір молоко їх пити –
Немовби смакувать отраву.

Завжди тим запахом гнітило
Бо алергенами налитий,
Його природа все ж створила –
Це не реактор ядовитий.

Людина творить те для себе,

Що із полином не зрівняти,
Та, не питаючись у Неба,
Спішить і Землю розіп'яти.

Не так багато залишилось
У світі місця для людини
Сховатись, знов щоб не судилось
Нам пережить такі години.

Дата написання вірша: 2020-11-15